

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobkyně **T. K.**, zast. JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem se sídlem AK v Hradci Králové, Veverkova 1343/1, PSČ 500 02, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, za účasti **M. K.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2011, č.j. 19938/DS/2011/GL, t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 12. prosince 2011, doručenou nadepsanému krajskému soudu dne 16. 12. 2011, domáhala soudního přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2011, č.j. 19938/DS/2011/GL, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín ze dne 14. 10. 2011, č.j. MUJC/2011/2815/DOP/Kaf, sp. zn. DOP 83/2011, a toto potvrzeno. Žalobkyně

napadla shora zmíněné rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou, kterou odůvodnila následujícím způsobem.

Předně konstatovala, že byla uznána vinnou přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „přestupkový zákon“), a to proto, že dne 20. 11. 2010 v 17:05 hodin jako průvodce zvířat vedla dva nespřažené a neosvětlené koně po levé straně pozemní komunikace č. II/284 ve směru od obce Miletín do obce Lázně Bělohrad. V době míjení uskočil do jízdní dráhy vozidla zn. Suzuki SX 4, registrační značky „X“, tmavý kůň (vedený blíže do vozovky), v důsledku čehož došlo k tečně bočnímu střetu mezi koněm a vozidlem Sužuji SX 4. Žalobkyně místo dopravní nehody opustila z důvodu pronásledování splašeného druhého koně. Po příjezdu Policie ČR na místo dopravní nehody se na místo dostavila. Při dopravní nehodě došlo ke škodě na vozidle ve výši 31.910,--Kč a ke škodě ve výši 5.000,- Kč způsobené zraněním koně. Ke zranění osob při dopravní nehodě nedošlo. Provedená dechová zkouška na alkohol vyloučila přítomnost alkoholu u řidičky M. K. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. M. K. se připojila k řízení o přestupku s nárokem na náhradu škody, kterou doložila fakturou za opravu poškozeného vozidla ve výši 31.910,-- Kč.

Žalobkyně nespороvala, že by se přestupku nedopustila. Nebyla však srozuměna s tím, že jí byla uložena povinnost nahradit řidičce vozidla zn. Suzuki SX 4 plnou výši škody. V této souvislosti namítala, že se správní orgány nezabývaly skutečností, zda na vzniku škody nenese část odpovědnosti také řidička M. K. Podle žalobkyně na ni totiž měla podíl i ona. Pokud by prý věnovala řízení náležitou pozornost, musela koně vidět a v takovém případě měla zachovat v době míjení s koňmi náležitý odstup. Toto své tvrzení poté na straně třetí žaloby ještě podrobně rozebrala. Vzhledem k tomu navrhovala zrušit jak žalované rozhodnutí, tak rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 19. ledna 2012. Popsal v něm přestupek, jímž byla žalobkyně uznána vinnou a sankce, jež jí za to stihly. Odkázal se přitom na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, v němž se podle svého tvrzení námitkami žalobkyně řádně zabýval, náležitým způsobem zjistil skutkový stav věci, popsal úvahy, kterými byl veden při rozhodování o vině a vzniklé škodě. Zdůraznil, že žalobkyně sama nespороjuje skutečnost, že se dopustila přestupku, který je jí kladen za vinu. Vidí však podíl na zavinění též na straně řidičky vozidla SUZUKI SX 4 paní M. K. Ta však podle žalovaného viníkem posuzované dopravní nehody nebyla, neboť neexistuje žádná příčinná souvislost mezi jejím jednáním a vzniklým následkem, tedy předmětnou dopravní nehodou.

Žalovaný pokračoval, že řidička M. K. nemohla předpokládat, že žalobkyně povede dva nespřažené koně v protisměru při levém okraji vozovky na silnici II. třídy za snížené viditelnosti (za tmy) a nebude osvětlena a ani koně nebudou nijak osvětleni, tedy že sama žalobkyně tímto svým chováním vytvoří nebezpečnou

situaci pro bezprostřední ohrožení ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích. K dopravní nehodě došlo podle žalovaného výlučně zaviněním žalobkyně a nelze hovořit o tom, že by se řidička M. K. nevěnovala řízení. Právě vinou žalobkyně spatřila neosvětlené koně pozdě a musela tak řešit vzniklou krizovou situaci, kterou vlastně za daných podmínek zdárně vyřešila. Vyhnula se v protisměru žalobkyni vedeným koním, avšak úlekem a následným úskokem tmavého koně došlo k předmětné dopravní nehodě.

Vzhledem k tomu, že zavinění žalobkyně bylo jednoznačně zjištěno a zadokumentováno, podíl zavinění další osoby na předmětné dopravní nehodě nebyl zjištěn, škoda a její výše byla spolehlivě zjištěna a nebyla dobrovolně uhrazena, uložil správní orgán pachateli přestupku – žalobkyni povinnost škodu nahradit a žalovaný tento postup potvrdil a odvolání zamítl. Škoda a její výše byla poškozenou doložena a správní orgán neměl důvod o ní spekulovat, proto uložil povinnost tuto škodu uhradit. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

Krajský soud přezkoumal v rozsahu žalobních námitek žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně i žalovaný se k výzvě o možnosti rozhodnout ve věci bez jednání ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádřili. Krajský soud měl proto v souladu s citovaným ustanovením za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. Krajský soud dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

Žalobkyně nespороvala, že by se nedopustila přestupku, za který byla postižena. Namítala však spoluvinu řidičky vozidla SUZUKI SX 4 M. K. na dopravní nehodě, s čímž zároveň spojovala i její podíl na povinnosti k náhradě škody.

K věci samé krajský soud předně zjistil, že v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou bylo vydáno pouze jedno rozhodnutí o vině, a to právě to, jež žalobkyně napadla správní žalobou. Věc oznámeného možného porušení zákona rovněž M. K. totiž byla prvoinstančním správním orgánem odložena podle § 66 odst. 3 písm. a) přestupkového zákona, a to se závěrem, že se nedopustila porušení zákona o provozu na pozemních komunikacích, ani nespáchala v souvislosti s tím žádný přestupek, či jiné trestné jednání.

Za dané situace ale musí krajský soud konstatovat, že žalobní námitky žalobkyně jsou pro posouzení dané věci zcela bez významu. To, že se sama dopustila dopravního přestupku, bylo jednoznačně prokázáno a sama to ani nepopírá. V tomto směru ostatně ani žalobní námitky nevedla. Ty směřovaly ke spoluúčasti na dopravní nehodě, od níž pak odvozovala spoluúčast na náhradě škody. Orgány veřejné správy ale žádné takové skutečnosti nezjistily, žádné správní rozhodnutí o vině M. K. nevydaly, a proto žádné takové rozhodnutí ani nebylo předmětem soudního přezkumu. Mimo tento rámec ale krajský soud neměl pravomoc zkoumat vinu M. K. na dané dopravní nehodě. To proto, že v rámci správního soudnictví může přezkoumávat toliko zákonnost správních

rozhodnutí již vydaných, tedy nemůže rozhodovat za orgány veřejné správy, respektive nahrazovat jejich činnost. Takovou pravomocí správní soudy skutečně nedisponují. K věci samé pak třeba poznamenat, že se krajský soud se závěry žalovaného o výlučné vině žalobkyně na dané dopravní nehodě plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Námitku žalobkyně, že M. K. nedodržela bezpečný odstup od koní považuje za nepatřičnou. Tento závěr lze odůvodnit i otázkou: „Jaký odstup musí dodržet řidič osobního automobilu při objíždění nesprážených a plašících se koní?“ No zřejmě takový, aby se dostal mimo prostor nejen jejich možného náhlého odskoku, ale vůbec z jejich dosahu. Takový manévrovací prostor řidička M. K. v místě nehody na pozemní komunikaci č. II/284 nepochybně neměla. Nehoda tak byla výsledkem porušení celé řady povinností stanovených zákonem o provozu na pozemních komunikacích žalobkyni, jak podrobně rozebraly orgány veřejné správy zúčastněné na řízení.

Krom toho lze k věci ještě dodat, že k předmětné nehodě došlo dne 20. listopadu 2010, přičemž žalobkyně podala žalobu u nadepsaného soudu dne 16. prosince 2011. Tedy v době, kdy by i případná odpovědnost M. K. za danou dopravní nehodu, respektive spoluúčast na ní, zanikla. Podle § 20 odst. 1 přestupkového zákona totiž přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch, a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. ledna 2013

JUDr. Pavel Kumprecht, v. r.
samosoudce